

[Kai Moltke.]

duktion til Vietnam på Højers fabrikker. Så skiftede kapitalen blot sin placering om, og så genopstod som fugl Fønix Højers fabrikker i Holland og leverede de samme granater, som man altså ikke måtte producere her i landet.

Der er gået en del mærkelige rygter herhjemme i den sidste tid, som jeg gerne vil have forsvarsministeren enten til at bekræfte eller afkræfte: er det rigtigt, at der fra danske lagre eller fra de såkaldte NATO-reservelagre her i landet er blevet tilbageleveret sådanne ting som granater til De Forenede Stater, fordi der findes mangel på visse af disse typer, som hidtil har været placeret på dansk område? Er det sådan, at lånte ting tages tilbage, eller har man lavet en veritabel dollarforretning? Er der overhovedet noget om, at vi faktisk her står over for en eksport af granater på et tidspunkt, hvor der er mangel på ammunition på forskellige krigsskuepladser? Ja, når dette svirrer og svirrer i temmelig indviiede kredse, så tror jeg, det ville være rart at se også på, hvordan granaterne bevæger sig på et tidspunkt, hvor vi slår kors for os og siger, at våbenhandel til de forskellige krigsskuepladser er ganske udelukket her i vort lille fredelige land.

Jeg har i åbningsdebatten klart pointeret min stilling til Czekoslovakiet, og jeg behøver heller ikke at præcisere min stilling til Gromykodoktrinen, som man nu trækker frem; den er ganske klar: jeg står på, at for hvert land, hvad enten det er socialistisk eller ikke-socialistisk, er der noget, der hedder suverænitæt, som ikke bør krænkes, og at man ikke bør have disse indblandinger i andre landes indre anliggender. Men det var jo, ligesom der vågnede noget i den radikale del af regeringsblokken, hos den radikale ordfører, hr. Stinus, der sagde, at Gromykodoktrinen jo ikke var nogen pludselig ondskabsfuld kommunistisk opfindelse, som man alene nu praktiserede i Czekoslovakiet, at forud for det var gået Monroedoktrinen — var det i 1826 eller deromkring, at vi allerede fik den fra amerikansk side for Latinamerika? I 1947 fik vi Trumandoktrinen, hvor Amerika under ingen omstændigheder ville tolerere, at der kom en sociali-

stisk eller venstreorienteret regering til magten, for dengang kaldte man jo altid det alt sammen for kommunisme, selv om det omfattede både republikanere, bondeparti og socialdemokratiet. Siden har vi jo fået vore Vietnamdoktriner om, at man blander sig i andre landes indre anliggender og oven i købet slår en betydelig del af befolkningen ihjel, fordi det hører med til sikkerhedsinteresserne. Vi har videre haft Congodoktrinerne, hvor vi ligesådan ad indirekte veje har indblandingen. Jeg skal ikke blive ved med at opremse doktriner — der er jo også en Koreadoktrin og forskelligt andet. Jeg tror, jeg har nævnt tilstrækkeligt ved denne lejlighed til at sige, at vi her ikke står over for noget nyt, men at vi desværre står over for en superstormagts politik, som ikke alene råder i én lejr, men som råder i begge lejre, og at sikkerhedsopgaverne for de små nationer ligger i at frigøre sig for en sådan risiko for stormagtsindblanding. For Grækenland lå dog i alle tilfælde inden for det nuværende NATO-område, og det var en indgriben her.

Hermed må jeg logisk gå over til det næste punkt. Det er blevet henstillet både af den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Hækkerup, og af den radikale ordfører, hr. Stinus, at man på NATO-mødet slår i bordet og gør opmærksom på, at vi ikke sympatiserer med, at der leveres svære våben til Grækenland. Hvorfor nu alene ikke levere svære våben? Jeg synes, at for befolkningen kan lettere våben som maskingeværer og maskinpistoler måske være nok så farlige, hvis det skulle komme til gadekampe osv.

Men i samme forbindelse kan jeg ikke lade være med, når vi ser på Grækenland og Grækenlandskortet, at fremdrage en anden ting: Grækenland er jo et af de lande i Europa, som er velsignet med NATO-baser; der er de såkaldte øvelsespladser for raketter nede på Kreta. Synes hr. Per Hækkerup, eller synes udenrigsministeren, at man under det græske militærdiktatur fortsat skal lade f. eks. tyske raketeksperter fortsætte deres årlige eksperimenter på Kreta under det nuværende styre og den nuværende regering? Jeg vil anse det for yderst uanstændigt at sige: vi vil ikke have leveret svære våben til Grækenland, men vi kan såmænd godt bruge Kreta alligevel til vore raketforsøg og vore raketøvelser, fordi